

عنوان مقاله:

اصلاحات در گفتمان شیعه؛ بررسی کارویژه های سیاسی امر به معروف و نهی از منکر

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مطالعات دینی، علوم انسانی و اخلاق زیستی در جهان اسلام (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

سید داوود موسوی - دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم سیاسی، دانشگاه یاسوج، یاسوج، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه در جوامع غربی، براساس آموزه های دموکراتیک اصلاحات بهترین راه حل برای برون رفت از بحران های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی است. برای اصلاحات ابتدا باید بستر برای انتقاد مردم و سازمان های مردم نهاد (NGO) نسبت به نظام سیاسی فراهم باشد. انتقاد و در مقابل آن انتقادپذیری سبب رشد و توسعه نظام سیاسی و جامعه می شود. انتقاد علاوه بر آنکه نظام سیاسی را از شرایط جامعه و نسبت به ضعف هایش آگاه می سازد، موجب تخلیه هیجانات و ناراحتی های اجتماعی می شود که خود از بروز دگرگونی های سیاسی و انقلاب جلوگیری می کند. از طرفی اعتماد اجتماعی نسبت به نظام سیاسی افزایش می دهد که این خود بر اقتدار آن می افزاید. اما در آموزه های شیعه نقد و نقادی تحت عنوان کلیدواژه امر به معروف و نهی از منکر به کار گرفته شده است. در واقع در گفتمان شیعه امر به معروف و نهی از منکر، ابزاری است که در جهت آموزش هدایت جامعه و جلوگیری از استبداد و فساد در نظام سیاسی از آن بهره برده می شود. در این پژوهش به فلسفه امر به معروف و نهی از منکر و کار ویژه های آن پرداخته ایم

کلمات کلیدی:

گفتمان، نقد، اصلاحات، معروف، منکر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1713101>

